

Instagram: stela_knjige

Facebook: stela

www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Camilla Läckberg

Golden Cage (En bur av guld)

Copyright © 2019 by Camilla Läckberg

Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden. All rights reserved.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2021

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

UREDNIK

Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA

Milica Rakić

SLOG I PRELOM

Studio Znak

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2021

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

KAMILA LEKBERG

ZLATNI KAVEZ

Prevela sa engleskog
Maja Radivojević

Stela

Za Kristinu

DEO I

„Nije li moguće da je samo povređena?” pitala je Faje.

Pogledala je u sto, ne mogavši da ih pogleda u oči.

Kratak trenutak oklevanja. Zatim saosećajni glas.

„Previše je krvi. Od tako malog tela. Ali ne želim da nagađam dok medicinsko osoblje ne izvrši procenu.”

Faje je klimnula glavom. Neko joj je dodao providnu, plastičnu čašu vode, a ona se toliko tresla dok ju je približavala usnama da joj se nekoliko kapljica slilo niz bradu i nakvasilo bluzu. Plava policajka, nežnih plavih očiju, približila se i dala joj maramicu da se obriše.

Polako se obrisala. Voda će ostaviti gadne mrlje na svilenoj bluzi. Doduše, ne može se reći da je to bilo važno.

„Onda nema sumnje? Uopšte?”

Policajka je pogledala svog kolegu, zatim je odmahнула glavom. Pažljivo je birala reči:

„Kao što sam rekla, doktor mora da donese zaključak na osnovu dokaza s mesta zločina. Ali kako stvari stoje, sve ukazuje na isto objašnjenje: da je vaš bivši suprug, Džek, ubio vašu ćerku.”

Faje je zatvorila oči i suzbila jecaj.

Džulijen je konačno zaspala. Kosa joj je bila rasuta po ružičastom jastuku. Disanje joj je bilo smireno. Faje joj je pomilovala obraz nežno, da je ne bi probudila.

Džek se te večeri vraćao kući iz Londona, s poslovnog putovanja. Ili iz Hamburga? Faje se nije mogla setiti. Bio je umoran i pod stresom kad se vratio, ali potrudila se da ga opusti kako treba.

Oprezno je zatvorila vrata spavaće sobe, ušunjala se u hodnik i proverila da li su ulazna vrata bila zaključana. U kuhinji je prošla rukom po radnoj ploči. Tri metara mermera. Kara-ra, prirodni. Nažalost, bio je besmisleno nepraktičan, porozni mermer upijao je sve kao sunder i već je imao grozne fleke. Ali Džek nikad nije razmatrao da izabere nešto praktičnije. Kuhinja u stanu, u Ulici Narvavegen, koštala je samo stidljivih milion kruna i apsolutno se nijedan trošak nije dovodio u pitanje.

Faje je posegnula za bocom amarona i stavila vinsku čašu na pult. Staklo je dodirnulo mermer i začulo se grgotanje dok je sipala vino – ovi zvuci predstavljali su srž njenih večeri kod kuće kad je Džek bio odsutan. Sipala je vino pažljivo kako na belom mermeru ne bi ostalo još više crvenih mrlja od vina i zatvorila je oči dok je približavala čašu usnama.

Prigušila je svetlo, a zatim otišla do hodnika gde su bile okačene crno-bele slike na kojima su ona, Džulijen i Džek. Fotografisala ih je Kejt Gabor, nezvanična fotografkinja princeze, koja je svake godine pravila zadivljujuće fotografije kraljevske dece, koja se igraju u jesenjem lišću u ispeglanoj odeći. Džek i

ona izabrali su da se fotografišu tokom leta. Stajali su na obali, opušteni i vedri. Džulijen je stajala između njih, a svetlu kosu podizao joj je vetar. Bela odeća, očigledno. Nosila je jednostavnu, pamučnu *armani* haljinu. Džekova košulja i podvijene pantalone bile su *hugo bos*, a Džulijen je nosila čipkanu haljinu iz dečje kolekcije *stele makartni*. Pre nego što ih je fotografisala, njih dvoje su se posvađali. Nije mogla da se seti o čemu je tačno bila reč, ali znala je da je bila njena krivica. Ništa od toga nije bilo vidljivo na fotografijama.

Faje je sišla niz stepenice. Malo je zastala kod vrata Džekove radne sobe, ali ih je ipak otvorila. Soba se nalazila u kuli s pogledom na sve strane. Jedinствена postavka na jedinstvenom imanju, kako je agent za nekretnine rekao kad im je pre pet godina pokazivao stan. U to vreme bila je trudna s Džulijen, s mislima punim blistavih nada za budućnost.

Obožavala je tu sobu-kulu. Prostor i sva svetlost s prozora činili su da se oseća kao da leti. A sad, kad je napolju bilo mračno, lučni zidovi obavijali su je poput tople čaure.

Sama je izabrala dekoraciju, kao što je uradila i za ostatak stana. Izabrala je tapete, police za knjige, radni sto, fotografije i umetnička dela na zidovima. I Džeku se dopadalo to što je uradila. Nikad nije dovodio u pitanje njen ukus i uvek je bio neviđeno ponosan kad bi gosti tražili broj njihovog dizajnera enterijera.

U tim trenucima dopuštao joj je da sija.

Sve ostale sobe bile su uređene moderno, svetle i prozračne, a Džekova radna soba bila je muževnija. Ozbiljnija. Za tu sobu se potrudila više nego za Džulijeninu sobu i ostatak stana zajedno. Trebalo je da Džek u njoj provodi mnogo vremena, i donosi važne odluke koje bi uticale na budućnost porođice. Najmanje što je mogla uraditi jeste da mu pruži utočište, tik ispod oblaka.

Faje je zadovoljno prešla rukom preko Džekovog radnog stola. Bio je to ruski sto, kupila ga je kod Bukovskog na aukciji i nekad je pripadao Ingmaru Bergmanu. Džek nije bio veliki ljubitelj Bergmana, više je voleo akcione filmove s Džekijem Čenom ili komedije s Benom Stilerom, ali je, kao i ona, više voleo nameštaj koji je u sebi imao dašak istorije.

Kad god su gostima pokazivali stan, uvek bi dlanom dodirnuo sto dvaput i rekao, kao u prolazu, da je taj fini komad nameštaja nekad stajao u kući svetski poznatog režisera. Faje se osmehivala svaki put kad bi to uradio zato što bi im se pogledi sreli kad god bi to rekao. Bila je to jedna od hiljadu stvari koje su delili u životu. Ti prikriveni pogledi, svi značajni i beznačajni trenuci koji čine vezu.

Sela je na stolicu pored radnog stola i okrenula se prema prozoru. Napolju je padao sneg i pretvarao se u bljuzgavicu čim bi dodirnuo ulicu. Kad se nagla i pogledala, videla je auto kako se muči po mračnoj februarskoj večeri. Vozač je skrenuo u Banergatan, prema centru grada. Na trenutak je zaboravila šta je tamo radila, zašto je sedela u Džekovoj radnoj sobi. Bilo je prelako odlutati u tami i postati hipnotisan pahuljama koje se lagano probijaju kroz tminu.

Faje je trepnula, uspravila se i okrenula se u stolici, tako da se našla pred ogromnim ekranom *mek* računara. Zatim je dodirnula miša i ekran je oživeo. Pitala se šta je Džek uradio s podlogom za miša koju mu je poklonila za Božić, onom s fotografijom Džulijen i nje. Umesto te, koristio je ružnu plavu iz *Nordea* banke, božićni poklon njihovih privatnih klijenata.

Znala je šifru. *Džulijen2010*. Makar na pozadini nije imao ništa iz *Nordee*, i dalje je imao fotografiju koju je fotografisao u Marbelji, na kojoj su bile Džulijen i ona. Obe su se smejale, ali osmeh Faje se više osećao nego što se video, jer je ležala u

vodi na leđima dok joj je kosa plutala. Džulijenine svetle oči gledale su pravo u kameru, kroz objektiv. Džekove oči bile su jednako plave.

Faje se približila, pogled joj je bio prikovan za njeno preplanutelo, sjajno od soli i vode. Iako je prošlo tek nekoliko meseci otkad se porodila, bolje je izgledala nego sad. Stomak joj je bio ravan. Ruke su joj bile mršave. Butine tanke i zategnute. Sad, posle skoro tri godine, imala je bar deset kilograma više nego što je imala u Španiji. Petnaest, možda. Nije se dugo usuđivala da se izmeri.

Otrgla je pogled od sopstvene slike na ekranu i otvorila pretraživač, kliknula je istoriju i ukucala „porn”. Pojavljivali su se linkovi i linkovi, sortirani po datumima. Nije imala nimalo poteškoća da pregleda Džekove seksualne fantazije prethodnih meseci. Bila je to kao knjiga uputstava koja se ticala njegovog libida. *Seksualne fantazije za početnike*.

Dana 26. oktobra, gledao je dva klipa. „Ruska tinejdžerka izlupana velikom kitom” i „Mršava tinejdžerka brutalno jebana”. Možete reći šta god želite o porno-industriji, ali naslovi filmova bili su makar nedvosmisleni. Nije bilo okolišanja. Bez pokušaja da se ukrasi ili ulepšava, da se laže o tome šta sledi i šta osoba iza ekrana želi da vidi. Direktan dijalog, otvorena i iskrena komunikacija.

Džek je gledao porniće otkad ga poznaje, ponekad ih je i ona gledala kad je bila sama. Osećala je prezir prema prijateljicama koje su izjavljivale da njihovi supruzi nisu ni sanjali o tome da pogledaju pornić. Kad već govorimo o ograničavanju slobode.

Džek nikad nije dopuštao da mu gledanje pornića utiče na seksualni život. Nikad nije bilo pitanje ili-ili. Ali sad više nije tražio utehu od nje, iako je i dalje tražio zadovoljenje iz „Mršavih tinejdžerki brutalno jebanih”.

Sa svakim klipom koji je pogledala, čvor u stomaku je postajao veći. Sve devojke bile su mlade, mršave, poslušne. Džek je oduvek voleo da mu devojke budu mlade i mršave. Nije on bio taj koji se promenio, bila je to ona. I zar nije to bilo ono što je većina muškaraca želela od svojih žena? U Estermalmu nije bilo prostora za starenje i gojenje. Barem ne za žene.

Proteklog meseca Džek je jedan video-snimak gledao sedam ili osam puta. „Mladu zgodnu školkarku brutalno jebe nastavnik”. Faje je pustila snimak. Mlada devojka u kratkoj kari-ranoj suknji, u beloj košulji i kravati, čarapama i Pipi Duga Čarapa repićima ima problem u školi. Njen najveći problem predstavlja biologija. Njeni uznemireni, savesni roditelji dogovara-ju dodatnu nastavu, a zatim ostavljaju ćerku samu kod kuće. Čuje se zvono. Muškarac u četrdesetim nosi sako sa zakrpama na rukavima, drži aktovku i stoji na vratima. Odlaze u jarkoo-svetljenu kuhinju. Devojka donosi svoj domaći zadatak i otva-ra knjige. Prolaze mišiće tela.

„Kad kažem neki mišić, ti mi pokažeš gde je na tvom telu, može li tako?” pita nastavnik dubokim glasom.

Devojka širi oči, klima glavom i pući usne. Uspeva da ime-nuje dva mišića. Kad kaže *gluteus maximus*, mišić zadnjice, ona podiže suknju i otkriva rub donjeg veša i pokazuje na spo-ljašnji deo butine. Nastavnik uz osmeh odmahuje glavom.

„Ustani i pokažću ti”, kaže.

Sklanja stolicu i ustaje. Svoju veliku šaku stavlja joj iza ko-lena i pomera je uz nogu, pod njenu suknju. Podiže suknju i pomera joj donji veš. Gura prst. Devojka stenje. Savršeno por-ničarsko stenjanje. I dalje s dozom nevinosti i krivice, čime se gledaocu saopštava da ne bi smela to da radi. Da je to nevalja-lo. Ali jednostavno ne može da izdrži. Izazov je preveliki da bi se opirala.

Nekoliko puta gura prst. Zatim je savija preko stola i jebe je. Ona vrišti, stenje, zariva prste u sto. Moli za još. Cela stvar kulminira kad joj kaže da stavi naočare – pale su negde – pre nego što joj ejakulira na lice. Lice joj je iskrivljeno od bola, usta poluotvorena i školarica spremno prima spermu.

Porniči su najjasniji pokazatelji toga koliko muškarci imaju visoko mišljenje o svojoj spermi. Uvek se najbolje prima pred ženama, zadihanim i punim poštovanja, koje imaju polutovorena usta, uvek poluotvorena, kao da je to neki dragoceni dar.

Faje je, s nekoliko klikova mišem po ružnoj *nordea* podlozi, vratila računar u režim spavanja. Ako je Džek to želeo, to će mu i dati.

Odgurnula je stolicu od radnog stola koja je neprijatno zaškripala dok je ustajala. Sad je napolju bio mrkli mrak. Beličasti sneg prestao je da pada. Podigla je vinsku čašu i napustila sobu.

Faje je u svom velikom ormaru imala sve što joj je bilo potrebno. Pogledala je sat. Pola deset. Trebalo bi da Džekov avion sleti i uskoro će biti u taksiju. Naravno, koristio je VIP usluge *Arlande*, tako da mu neće trebati mnogo da izađe s aerodroma.

Na brzinu se istuširala i obrijala svetle čekinke koje su joj rastle iznad genitalija. Detaljno se oprala, našminkala se, i to ne onako kako obično radi, već pomalo nemarno, kao neko s manje iskustva. Natrljala je dosta rumenila, koristila previše maskare i, kao šlag na tortu, uzela je i nanela neki jarkoroze ruž koji je pronašla na dnu kutije za šminku – verovatno nešto što je dobila na nekom događaju na poklon.

Džek neće dobiti nju – ne Faje, njegovu suprugu, majku njegovog deteta – već neku mlađu i neviniu, neku netaknutu. To mu je bilo potrebno. Izabrala je jednu od Džekovih tankih, sivih kravata i nehajno ju je vezala oko vrata. Stavila je naočare za čitanje, kojih se stideo da nosi u javnosti i uvek ih je

skrivao kad su imali posetioce. Crne, pravougaonog oblika, *dolče i gabana*. Faje je u ogledalu pogledala rezultat. Izgledala je deset godina mlađe. Skoro kao osoba koja je bila kad je napustila Fjelbaku.

Nije bila ničija žena. Ničija majka. Bilo je savršeno.

Faje se ušunjala u Džulijeninu sobu da uzme jednu vežbanku i roze olovku. Zaledila se kad je Džulijen počela da priča u snu. Da li će se probuditi? Ne, uskoro je opet smireno disala.

Otišla je u kuhinju da sipa još vina, ali je zastala i uzela kutiju Džulijeninih plastičnih šolja. Napunila je veliku Helo Kiti šolju crvenim vinom, onu s poklopcem i slamčicom. Savršeno.

Kad se na ulaznim vratima okrenuo ključ, sedela je i gledala novine *Ekonomist*, koje je Džek uporno ostavljao na stočiću. Bila je jedina osoba u porodici koja je zapravo to čitala.

Džek je spustio kofer na pod, izuo cipele i u njih ubacio drvene uloške kedrovine, koji su održavali oblik njegovih mekanih, ručno pravljenih italijanskih kožnih cipela. Faje je mirno sedela. Za razliku od uobičajenog i diskretnog *lankom* karmina, ružičasti karmin bio je lepljiv i blago je mirisao na sintetiku.

Džek je pažljivo otvorio frižider. Još uvek je nije primetio. Tiho se kretao, verovatno misleći da ona i Džulijen spavaju.

Gledala ga je iz tame dnevne sobe. Kao stranac koji gleda kroz prozor, mogla je posmatrati svog muža bez njegovog znanja. Džek je, inače, bio oprezan. Sad, kad je mislio da ga niko ne može videti, kretao se drugačije. Bio je opušten, gotovo nemanan. Njegovo obično uspravno držanje neznatno je zamenio opušten stav, što je bilo dovoljno da neko ko ga je poznavao tako dobro kao ona uoči razliku. Lice mu je bilo glađe, bez stalne zabrinute bore koja se ovih dana uvek ocrtavala, čak i u društvenim prilikama koje su bile blisko isprepletane s njegovom

karijerom, njihovim životom, gde su se smeh i lupanje čašama mogli pretvoriti u višemilionske dogovore već sledećeg dana.

Setila se kakav je Džek bio kao mladić, kad su se prvi put upoznali. Prisetila se tog drskog pogleda, razdraganog smeha, ruku koje nisu mogle da prestanu da je dodiruju, koje nisu mogle da je se zasite.

Svetlost iz frižidera obasjala mu je lice i nije mogla odvojiti pogled od njega. Volela ga je. Volela je njegova široka leđa. Volela je njegove velike šake koje su tetrapak soka podizale do usana. Uskoro će biti na njoj, u njoj. Dragi bože, koliko je žudela za tim.

Možda je od te žudnje telo počelo da joj se pokreće, zato što se iznenada okrenuo prema ispoliranim vratima rerne i ugledao njen odraz. Zastao je i okrenuo se. I dalje je držao tetrapak soka, na pola puta do usana.

Spustio ga je na pult.

„Ti si i dalje budna?” pitao je iznenađeno. Linija između uredno oblikovanih obrva se vratila.

Faje nije odgovorila, samo je ustala i približila mu se nekoliko koraka. Pogledom je prelazio po njenom telu. Odavno je nije tako gledao.

„Dodi ovamo”, rekla je nežno, povišenim tonom.

Džek je zatvorio vrata frižidera i kuhinja je ponovo utonula u mrak. Ali svetla grada bila su još uvek dovoljno jaka da su se mogli videti. Zaobišao je pult, obrisao usta nadlanicom i nagnuo se da je poljubi. Ali je ona okrenula lice u stranu i gurnula ga na stolicu. Sad je ona bila glavna. Kad je posegnuo rukom prema njenoj suknji, sklonila ju je, samo da bi je trenutak kasnije postavila iza kolena. Podigla je suknju da bi joj video čipkani donji veš, nadajući se da će ga prepoznati, nadajući se da će videti koliko je sličan. Njenom. Mlada devojka. Nevina učenica.

Ruka mu je išla nagore i nije mogla da izdrži da ne zastenje. Umesto da joj skloni gaćice kao na filmu, pocepao ih je. Ponovo je zastenjala, glasnije, savijena preko stola, nežno se njišući dok je otkopčavao pantalone i vukao ih zajedno s boksericama. Uhvatio ju je za kosu i naterao je da se spusti niže na sto. Nagnuo se nad nju celom težinom, grickajući joj vrat zubima, a ona je osetila miris iz aviona, miris soka od pomorandže pomešanog s viskijem. Snažno joj je raširio noge, stao iza nje i gurnuo ga.

Džek ju je jebao agresivno i jako, i svakim potezom joj se vrh stola usecao u stomak. Malo ju je povređivao, ali bol je bila oslobađajuća, naterala ju je da zaboravi sve ostalo da bi se u celosti koncentrisala na zadovoljstvo.

Bila je njegova. Njeno zadovoljstvo bilo je njegovo. Njeno telo bilo je njegovo.

„Reci mi kad ćeš svršiti”, zarežala je, obrazom naslonjenim na hladnu ploču stola, sad razmazanu lepljivim karminom.

„Sad”, uzdahnuo je Džek.

Spustila se pred njega na kolena. Teško je disao dok joj je gurao kitu u otvorena usta. Uhvatio ju je za glavu i obema rukama je terao da proguta dublje. Borila se protiv nagona za povraćanjem i pokušala je da ne sklanja glavu. Samo uzmi. Uvek samo uzmi.

Faje je u glavi doživljavala porno-scenu, a kad je Džek svršavao, bila je zadovoljna što je videla isti izraz na njegovom licu kao što je imao onaj nastavnik kad je posedovao nevinu, mladu učenicu.

„Dobro došao kući, dragi”, rekla je uz usiljeni osmeh.

To je bio jedan od poslednjih puta kad su imali seks kao braćni par.